

14. Powtórne przyjście Chrystusa

1. Jaką obietnicę przekazał Chrystus swoim naśladowcom na temat swojego powrotu? (s.2)
2. Co ma nastąpić po wypełnieniu się znaków czasu, zwiastujących przyjście Chrystusa? (s.2)
3. W jakich słowach przedstawiona została obietnica o powrocie Jezusa Chrystusa podczas Jego wniebowstąpienia? (s.2)
4. Jakimi słowami apostoł Paweł podkreśla nadzieję powrotu Zbawiciela? (s.2)
5. Jak na ten temat wypowiada się apostoł Piotr? (s.2)
6. Czy obywatele ziemi będą przygotowani na spotkanie Zbawiciela? (s.2)
7. Dlaczego wielu ludzi nie będzie przygotowanych na to wydarzenie? (s.3)
8. W jakim położeniu znajdować się będą społeczeństwa świata przed przyjściem Chrystusa? (s.3)
9. Kim jest ten, który zaślepia ludzi, aby nie przyjmowali Ewangelii Chrystusa? (s.3)
10. Kiedy wybawieni mają być podobni do Jezusa? (s.3)
11. Czy nadejście Chrystusa ma być czasem nagrody? (s.3)
12. Komu obiecane zostało zbawienie w czasie nadejścia Chrystusa? (s.4)
13. Jaki wpływ ma ta nadzieja na nasze życie? (s.4)
14. Komu obiecano koronę zbawienia? (s.4)
15. Jakimi słowami powitają Jezusa oczekujący, gdy On nadejdzie? (s.4)
16. Czy objawiona została dokładna data przyjścia Chrystusa? (s.4)
17. Biorąc to pod uwagę, co zaleca nam Chrystus? (s.4)
18. Jakie ostrzeżenie dał Chrystus, abyśmy nie zostali zaskoczeni tym wielkim

wydarzeniem? (s.5)

19. Jaką cechą chrześcijańską powinni odznaczać się oczekujący na to wydarzenie? (s.5)

Podsumowanie (s.6)

1. Jaką obietnicę przekazał Chrystus swoim naśladowcom na temat swojego powrotu?

„Niechaj się nie trwoży serce wasze; wierzcie w Boga i we mnie wierzcie! W domu Ojca mego wiele jest mieszkań; gdyby było inaczej, byłbym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce. A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, abyście, gdzie Ja jestem, i wy byli” — J 14,1-3

2. Co ma nastąpić po wypełnieniu się znaków czasu, zwiastujących przyjście Chrystusa?

„I wówczas ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłoku z mocą i wielką chwałą” — Łk 21,27

3. W jakich słowach przedstawiona została obietnica o powrocie Jezusa Chrystusa podczas Jego wniebowstąpienia?

„I gdy tak patrzyli uważnie, jak On się oddalał ku niebu, oto dwaj mężowie w białych szatach stanęli przy nich. I rzekli: Mężowie galilejscy, czemu stoicie, patrząc w niebo? Ten Jezus, który od was został wzięty w górę do nieba, tak przyjdzie, jak go wiedzieliście idącego do nieba” — Dz 1,10.11

4. Jakimi słowami apostoł Paweł podkreśla nadzieję powrotu Zbawiciela?

„Oczekując błogosławionej nadziei i objawienia chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Chrystusa Jezusa” — Tt 2,13

5. Jak na ten temat wypowiada się apostoł Piotr?

„Gdyż oznajmiłszy wam moc i powtórne przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa, nie opierając się na zřęcznie zmyślonych baśniach, lecz jako naocni świadkowie jego wielkości” — 2P 1,16

6. Czy obywatele ziemi będą przygotowani na spotkanie Zbawiciela?

„I wtedy ukaże się na niebie znak Syna Człowieczego, i wtedy biadać będą wszystkie plemiona ziemi, i ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego na obłokach nieba z wielką mocą i chwałą” — Mt 24,30

„Oto przychodzi wśród obłoków, i ujrzy go wszelkie oko, a także ci, którzy go przebili, i będą biadać nad nim wszystkie plemiona ziemi. Tak jest. Amen” — Ap 1,7

7. Dlaczego wielu ludzi nie będzie przygotowanych na to wydarzenie?

„Jeśli zaś ów zły sługa rzekł w sercu swoim: Pan mój zwleka z przyjściem, i zaczęłyby bić współsługi swoje, jeść i pić z pijakami, przyjdzie pan sługi owego w dniu, w którym tego nie oczekuje, i o godzinie, której nie zna. I usunie go, i wyznaczymy mu los z obłudnikami; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów” — Mt 25,48-51

8. W jakim położeniu znajdować się będą społeczeństwa świata przed przyjściem Chrystusa?

„Albowiem jak było za dni Noego, takie będzie przyjście Syna Człowieczego. Bo jak w dniach owych przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali, aż do tego dnia, gdy Noe wszedł do arki. I nie spostrzegli się, że nastał potop i zmiotł wszystkich, tak będzie i z przyjściem Syna Człowieczego” — Mt 24,37-39

„Podobnie też było za dni Lota: jedli, pili, kupowali, sprzedawali, szczepili, budowali; A w dniu kiedy Lot wyszedł z Sodomy, spadł z nieba ogień z siarką i wytracił wszystkich. Tak też będzie w dniu, kiedy Syn Człowieczy się objawi” — Łk 17,28-30

Uwaga: Te teksty nie uczą nas, iż złem jest jedzenie i picie, małżeństwa, handel, budownictwo czy zajęcia w ogrodzie. Teksty te przepowiadają stan ludzkiego umysłu, gdy ludzie pochłonięci będą tymi wszystkimi sprawami tak, że myśleć będą niewiele albo nawet wcale o wartościach przyszłego życia. Ich plany będą krótkowzroczne, a przygotowanie na powrót Jezusa niewielkie.

9. Kim jest ten, który zaślepia ludzi, aby nie przyjmowali Ewangelii Chrystusa?

„Których bóg świata tego zaślepił umysły niewierzących, aby im nie świeciło światło ewangelii o chwale Chrystusa, który jest obrazem Boga” — 2Kor 4,4

10. Kiedy wybawieni mają być podobni do Jezusa?

„Umiłowani, teraz dziećmi Bożymi jesteśmy, ale jeszcze się nie objawiło, czym będziemy. Lecz wiemy, że gdy się objawi, będziemy do niego podobni, gdyż ujrzemy go takim, jakim jest” — 1J 3,2

11. Czy nadejście Chrystusa ma być czasem nagrody?

„Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego z aniołami swymi, i wtedy odda każdemu według uczynków jego” — Mt 16,27

„Oto przyjdę wkrótce, a zapłata moja jest ze mną, by oddać każdemu według jego

uczynku” — Ap 22,12

12. Komu obiecano zostało zbawienie w czasie nadejścia Chrystusa?

„Tak i Chrystus, raz ofiarowany, aby zgładzić grzechy wielu, drugi raz ukaże się nie z powodu grzechu, lecz ku zbawieniu tym, którzy go oczekują” — Hbr 9,28

13. Jaki wpływ ma ta nadzieja na nasze życie?

„Umiłowani, teraz dziećmi Bożymi jesteśmy, ale jeszcze się nie objawiło, czym będziemy. Lecz wiemy, że gdy się objawi, będziemy do niego podobni, gdyż ujrzymy go takim, jakim jest. I każdy, kto tę nadzieję w nim pokłada, oczyszcza się, tak jak On jest czysty” — 1J 3,2.3

14. Komu obiecano koronę zbawienia?

„Albowiem już niebawem będę złożony w ofierze, a czas rozstania mego z życiem nadszedł. Dobry bój bojowałem, biegu dokonałem, wiarę zachowałem; A teraz oczekuje mnie wieniec sprawiedliwości, który mi w owym dniu da Pan, sędzia sprawiedliwy, a nie tylko mnie, lecz i wszystkim, którzy umiłowali przyjście jego” — 2Tm 4,6-8

15. Jakimi słowami powitają Jezusa oczekujący, gdy On nadejdzie?

„I będę mówić w owym dniu: Oto nasz Bóg, któremu zaufaliśmy, że nas wybawi; to Pan, któremu zaufaliśmy. Weselmy i radujmy się z jego zbawienia” — Iz 25,9

16. Czy objawiona została dokładna data przyjścia Chrystusa?

„A o tym dniu i godzinie nikt nie wie; ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko sam Ojciec” — Mt 24,36

17. Biorąc to pod uwagę, co zaleca nam Chrystus?

„Czuwajcie więc, bo nie wiecie, którego dnia Pan wasz przyjdzie” — w. 42

Uwaga: „Do ludzi pewnych siebie, bądź niedbałych nadejdzie On jak złodziej w nocy; do swoich przyjdzie jako Pan” — Henry Alford. „Ciągłe wyglądanie na powrót Pana, to właściwe podejście dla chrześcijanina” — D. L. Moody.

18. Jakie ostrzeżenie dał Chrystus, abyśmy nie zostali zaskoczeni tym wielkim wydarzeniem?

„Baczcie na siebie, aby serca wasze nie były ociążałe wskutek obżarstwa i opilstwa oraz troski o byt i aby ów dzień was nie zaskoczył niby sidło; przyjdzie bowiem zniecka na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi. Czuwajcie więc, modląc

się cały czas, abyście mogli ująć przed tym wszystkim, co nastanie, i stanąć przed Synem Człowieczym” — Łk 21,34-36

19. Jaką cechą chrześcijańską powinni odznaczać się oczekujący na to wydarzenie?

„Przeto bądźcie cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik cierpliwie oczekuje cennego owocu ziemi, aż spadnie wczesny i późniejszy deszcz, bądźcie i wy cierpliwi, umocnijcie serca swoje, bo przyjście Pana jest bliskie” — Jk 5,7-8

Podsumowanie

Na wschodzie pojawia się mały biały obłok, wielkości połowy ludzkiej dłoni. Jest to obłok otaczający Zbawiciela. Lud Boże wie, że to znak Syna Człowieczego. W uroczystym milczeniu wszyscy obserwują, jak obłok zbliża się, rośnie i staje się coraz wspanialszy, aż w końcu przekształca się w olbrzymi jaśniejący obłok chwały, który na dole otoczony jest pożerającym ogniem, a na górze tęczą przymierza; to Jezus zbliża się jako potężny zwycięzca. Nie jest to już „mąż boleści” pijący gorzki kielich zniewagi i bólu, lecz zwycięzca na niebie i ziemi, który osądzi żywych i umarłych.

Jest „Wiernym i Prawdziwym”, który „sprawiedliwie sędzi i sprawiedliwie walczy... I szły za nim wojska niebieskie” Ap 19,11.14. Towarzyszy Mu niezliczony orszak świętych aniołów, śpiewających hymny na Jego cześć. Wydaje się, że niebo jest pełne świetlanych postaci — „tysiąc tysięcy razy dziesięć tysięcy”. Ludzkie pióro nie zdoła opisać wspaniałości tego obrazu, a śmiertelny umysł jej pojąć. „Jego wspaniałość okrywa niebiosa, a ziemia jest pełna Jego chwały. Pod Nim jest blask jak światłość” Hbr 3,3.4. Gdy żywy obłok zbliża się coraz bardziej, każde oko dostrzega Księcia Żywota. Nie ozdobi Go cierniowa korona; zamiast niej na Jego świętym czole spoczywa diadem chwały. Jego oblicze jaśnieje jak południowe słońce. „A na szacie i na biodrze jaśnieje wypisane imię: Król królów i Pan panów” Ap 19,16.

W Jego obecności „oblicze wszystkich zbladło” Jr 3,6, a tych, którzy odrzucili łaskę Bożą, ogarnia przerażenie i rozpacz. „Serce się rozpułynie, kolano o kolano tłuc się będzie, a oblicza wszystkie poczernieją” Na 2,1. Sprawiedliwi wołają ze drżeniem: „Któż się ostoi?” Milknie śpiew aniołów i przez pewien czas panuje głucha cisza. Potem dobiega głos Jezusa: „Moja łaska jest dla was wystarczająca”. Oblicza sprawiedliwych rozjaśniają się i radość wypełnia ich serca. Aniołowie śpiewając przybliżają się ku ziemi.

Król królów zstępuje na obłoku otoczonym płomieniami ognia. Niebo znika jak zwinięta księga, ziemia drży, a wszystkie góry i wyspy drżą w posadach. „Bóg nasz przybywa i nie milczy; przed nim ogień pochłaniający, a dookoła niego sroży się potężna burza. Przyzywa niebiosa z góry i ziemię, aby sędzić swój lud” Ps 5,3.4.

(...) Ustały szyderstwa. Kłamliwe wargi zmuszone zostały do milczenia. Ucichł

szczęk broni, zamieszanie i jęk. Słyszać jedynie głos modlących się i płaczących. Z ust, które jeszcze niedawno wypowiadały bluźnierstwa, słyszać słowa: „Nastał ów wielki dzień ich gniewu, i któż się może ostać?” Bezbożni pragną raczej śmierci pod spadającymi skałami niż spotkania z Tym, którego wyszydzali i odrzucili.

Znają ten głos, który dochodzi nawet do uszu umarłych. Jak często spokojny, proszący nawoływał ich do modlitwy! Jak często słyszeli go we wzruszającej prośbie przyjaciela, brata, Zbawcy! Dla tych, którzy odrzucili Jego łaskę, żaden inny głos nie może być tak pełen potępienia jak ten, który tak długo błagał: „Zawróćcie, zawróćcie ze swoich złych dróg! Dlaczego macie umrzeć?” Ez 33,11. O gdyby to był dla nich głos obcy! Ale Zbawiciel mówi „...wołałem, a nie chcieliście słuchać, wyciągałem ręce, a nikt nie zważał... nie poszliście za moją radą i nie przyjęliście mojego ostrzeżenia” Prz 1,24.25 — przemawiającą tu mądrość można uważać za głos Jezusa. Głos ten wzbudza wspomnienia, które chętnie wymazaliby z pamięci: znieważone napomnienia, odrzucone zaproszenia, zlekceważone przywileje.

* * *

opracowanie pytań: Rajmund Dąbrowski

komentarz: Ellen G. White